

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže a soudců Mgr. Věry Jachurové a Mgr. Bc. Jana Schneeweise v právní věci

žalobce: **Best Harvest Campaign, s.r.o.**, IČO: 083 69 267
se sídlem Praha 10, Korunní 2569/108
zastoupený Mgr. Martinem Čajkou, advokátem
se sídlem Ostrava, Nádražní 879/57

proti

žalovanému: **Státní úřad inspekce práce**
se sídlem Opava, Kolářská 451/13
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 10. 2022 č.j. 4296/1.30/22-3

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou původně u Krajského soudu v Ostravě a následně postoupenou Městskému soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Jihomoravský kraj a Zlínský kraj ze dne 21. 4. 2022 č.j. 569/9.30/22-13 (dále jen „rozhodnutí oblastního inspektorátu“). Rozhodnutím oblastního inspektorátu byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 140 odst. 1 písm. g) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti (dále jen „zákon o zaměstnanosti“), jehož se dopustil tím, že zastřené zprostředkovával zaměstnání dle § 5 písm. g) zákona o zaměstnanosti, když ve vymezených obdobích pronajmul pracovní sílu v podobě konkrétních zaměstnanců, resp. tyto zaměstnance dočasně přidělil k výkonu práce spočívající v práci pomocného a

nekvalifikovaného dělníka v zemědělství ke společnosti PATRIA Kobylí a.s., IČ: 25532359 (dále jen „PATRIA“) na pracoviště „Vinice u Dvořanky“ v katastrálním území Kobylí na Moravě bez povolení ke zprostředkování zaměstnání, čímž bylo porušeno ustanovení § 14 odst. 3 písm. b) v návaznosti na § 60 odst. 1 zákona o zaměstnanosti, a tím nedodržel podmínky pro zprostředkování zaměstnání podle § 14 odst. 1 písm. b) zákona o zaměstnanosti. Žalobci byla podle § 35 písm. b) a podle § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) uložena pokuta dle § 140 odst. 4 písm. f) zákona o zaměstnanosti ve výši 237 000 Kč.

2. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval správnost závěru o zastřeném zprostředkování zaměstnání žalobcem uvedeným osobám. Tento závěr dle žalovaného vyplývá ze spisové dokumentace, která je kompletní a průkazná. Správní orgán I. stupně popsal, v čem je zastřené zprostředkování zaměstnání žalobcem spatřováno, když zejména zdůraznil, že pracovníci žalobce vykonávali na pracovišti stejnou činnost jako pracovníci společnosti Jobbees Outsourcing s.r.o. (dále jen „Jobbees Outsourcing“) a kmenoví zaměstnanci společnosti PATRIA. Taktéž nedošlo k vyčlenění žádné z činností pracovníků žalobce z obecného rámce zemědělské práce, jež spočívá především v nekvalifikované pracovní činnosti s vinnou révou. Specifikace prací byla vymezena taktéž neurčitě, kdy žalobcem namítaná existence smlouvy o dílo, na základě které měly být práce prováděny, byla uzavřena ústně. Obdobně neurčitým se jeví nekonkrétní a nespecifické vymezení samotného zhotovovaného díla. Žalovaný zdůraznil, že rozhodným je posouzení faktického stavu věci, nikoli formální rámec právních vztahů.
3. Vykazuje-li faktická činnost podnikatelského subjektu znaky agenturního zaměstnávání, nemůže se uplatnit smluvní volnost účastníků takového vztahu v tom smyslu, že by uzavřením jiného smluvního typu mohli ignorovat zájem státu na ingerenci do takové činnosti formou veřejnoprávního povolení k předmětné činnosti. Princip smluvní volnosti je v tomto případě omezen zákonem. Pokud je tedy faktickým předmětem smluvního vztahu dvou subjektů poskytnutí služby spočívající v dodání pracovníků, pak je tento vztah vztahem označujícím se jako agenturní zaměstnávání, při němž je poskytovatel služby (tedy poskytovatel zaměstnanců) povinen mít vydáno příslušné povolení, je povinen ve spolupráci se smluvním partnerem zajistit ochranu práv jeho zaměstnanců a je povinen dodržovat všechny zákonné povinnosti při dočasném přidělování pracovníků včetně uzavření dohody o dočasném přidělení zaměstnanců agentury práce.
4. Z vyjádření pana R. B. a pana M. M. prostřednictvím záznamů o poskytnutí součinnosti vyplývá, že dotčení zaměstnanci dostávali pracovní úkoly od společnosti PATRIA, resp. od jejích vedoucích zaměstnanců, tato společnost je organizovala, řídila a kontrolovala jejich práci určováním místa, času a druhu sklizení, čištění kmínků vinné révy a dalších zelených prací, a dávala jim pokyny, jak tyto práce provádět. Z vyjádření pana R. B. a pana M. M. vyplývá i to, že si nebyli ani vědomi přítomnosti zaměstnanců jiné společnosti než společnosti Jobbees Outsourcing na pracovišti, což významně podtrhuje neodlišitelnost zaměstnanců žalobce co do identifikace jako cizích pracovníků vizuálně, místem výkonu práce a zcela zřejmě co do typových znaků činnosti žalobce dle smlouvy o dílo. Pokud jde o povahu činnosti žalobce, žalovaný poukázal na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 27. 10. 2021 č.j. 29 Ad 22/2019-75. Uvedl, že činnost vykonávaná žalobcem postrádala prvky nezávislosti, samostatnosti a odpovědnosti zhotovitele díla jako konkrétního

a specifikovaného výsledku činnosti. V tomto směru pan R. B. a pan M. M. podali informace, že zaměstnanci jsou úkolováni vedoucím zaměstnancem společnosti PATRIA a práci přidělují a kontrolují vedoucí pracovníci společnosti PATRIA. Vzhledem k velkému rozsahu, četnosti a intenzitě těchto pokynů lze usuzovat na závislou povahu vykonávané činnosti. Z uvedených vyjádření rovněž vyplývá, že zaměstnanci žalobce jsou promícháni s kmenovými zaměstnanci, dělají stejnou zemědělskou práci, výsledky práce nejsou nijak rozlišeny od výsledků práce ostatních pracovníků a pracovníci bez rozlišení vykonávají práci na všech pracovištích a zemědělských plochách dle potřeb uživatele. Z podaných popisů organizace práce je jednoznačné, že žalobce na kontrolovaném pracovišti nevykonával svou vlastní podnikatelskou činnost, jež by byla činností nezávislou a samostatnou, resp. že by o jejím výkonu rozhodoval sám žalobce a nesl odpovědnost zhotovitele za dílo jako konkrétního a specifikovaného výsledku práce, když na kontrolovaném pracovišti nebylo možné výsledky práce jednotlivých pracovníků od sebe rozlišit.

5. Žalobce v žalobě uplatnil tři žalobní okruhy. V prvním namítl nedostatky provedených důkazů. Uvedl, že správní orgány obou stupňů postavily své závěry zejména na protokolu o kontrole č.j. 50069.71/21-23 ze dne 1. 9. 2021 (dále jen „protokol o kontrole“). Za podstatné považovaly především vyjádření pana M. M., pana R. B. a pana R. H. Vyjádření těchto osob, resp. jejich záznam v protokolu o kontrole však dle mínění žalobce vykazují takové vady, že vůbec neměla být podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí i rozhodnutí oblastního inspektorátu.
6. Žalobce v tomto směru poukázal na stranu 4 protokolu o kontrole, kde je zaznamenáno vyjádření pana M. M. Namítl, že veškeré otázky, které kontrolní orgán panu M. M. pokládal, byly směřovány na společnost Jobbees Outsourcing, vůči které žalobce působil jako subdodavatel. Uvedl, že tvrzení žalovaného na straně 6 napadeného rozhodnutí, že: „...odvolací orgán konstatuje, že ze správního spisu (zejména z vyjádření pana R. B. a pana M. M. prostřednictvím Záznamů o poskytnutí součinnosti, zažurnalizovaných v kontrolním spise pod čísly 12 a 13) vyplývá, že dotčení zaměstnanci (osoby uvedené ve výroku rozhodnutí oblastního inspektorátu práce) dostávali pracovní úkoly od společnosti PATRIA Kobylí (resp. jejich vedoucích zaměstnanců), tato společnost je organizovala, řídila a kontrolovala jejich práci určováním místa, času a druhu sklizení, čištění kmínků vinné révy a dalších zelených prací, dávala jim pokyny, jak tyto provádět“, nemá oporu v provedeném dokazování. Totéž platí i o dalších vyjádřeních žalovaného v odůvodnění napadeného rozhodnutí na straně 6 a 7. Uvedené lze rovněž vztáhnout na vyjádření pana R. B. v rámci poskytnutí součinnosti. I ten se vyjadřuje pouze k zaměstnancům společnosti Jobbees Outsourcing a nikoli k zaměstnancům žalobce.
7. Ve druhém námitkovém okruhu žalobce namítl rozpor v provedených důkazech. Uvedl, že pan R. H. byl též vyslechnut jako svědek dne 27. 1. 2022. Při tomto výsledku pan R. H. podrobněji popsal, jak funguje výkon činnosti při provádění zakázky a jakým způsobem se provádí koordinace těchto činností se subdodavatelem, kterým je žalobce. Tato výpověď však vůbec nebyla při rozhodování věci hodnocena a ani jeden správní orgán se nevypořádal se zjevnými rozdíly mezi vyjádřením pana R. H. zaznamenaným v protokolu o kontrole a jeho svědeckou výpovědí, neboť správní orgány se zabývaly pouze tvrzeními uvedenými ve vyjádření v protokolu o kontrole. Žalovaný se měl při přezkumu

rozhodnutí oblastního inspektorátu alespoň vypořádat s rozdíly mezi těmito dvěma vyjádřeními.

8. Ve třetím námitkovém okruhu žalobce poukázal na to, že protokol o kontrole se v části obsahující vyjádření pana M. M., pana R. B. a pana R. H. shoduje s protokolem Oblastního inspektorátu práce pro Jihomoravský kraj a Zlínský kraj č.j. 16979/9.71/21-17 ze dne 3. 8. 2021, který zachycuje kontrolu společnosti Jobbees Outsourcing jako „kontrolované osoby“ (dále jen „protokol o kontrole Jobbees“). Je velmi nepravděpodobné, že by všichni tři pánové odpovídali na položené otázky úplně stejným způsobem, jako je zaznamenán v protokolu o kontrole. Rovněž jsou v obou protokolech úplně totožné odstavce vyjádření pana M. M., který se měl vyjadřovat ke „kontrolované osobě“: „Pan M. dále mimo jiné uvedl, že PATRIA spolupracuje s kontrolovanou osobou. Cizinci od kontrolované osoby mají několik koordinátorů (...)“ (strana 4 protokolu o kontrole, strana 5 protokolu Jobbees). Citace části protokolu o kontrole je navíc v rozporu s vyjádřením žalovaného na straně 6 napadeného rozhodnutí, že z vyjádření pana R. B. a hlavně pana M. M. plyne, že „si nebyli ani vědomi přítomnosti zaměstnanců jiné společnosti (tj. obviněného) než společnosti Jobbees Outsourcing na pracovišti (...)“. Z obsahu vyjádření je zjevné, že směřovala k činnosti společnosti Jobbees Outsourcing a nikoli k činnosti žalobce, a jako taková proto nemají v této věci žádnou důkazní hodnotu a nemohou být použita jako důkaz.
9. Žalobce též zdůraznil, že na výše uvedené nedostatky poukazoval již ve svém písemném vyjádření ze dne 14. 2. 2022, ve kterém zároveň navrhoval výslech pana M. M.
10. Uzavřel, že zajištění vyjádření výše uvedených osob bylo jediným způsobem, jakým žalovaný zkoumal skutkový stav. S ohledem na závažné nedostatky protokolu o kontrole, který byl ve správním řízení stěžejním důkazem, neměl žalovaný dostatečné podklady pro uznání žalobce vinným ze spáchání označeného přestupku. Žalobce je toho názoru, že veškeré provedené důkazy byly kontrolním orgánem a následně žalovaným vyhodnocovány tak, aby vyzněly v neprospěch žalobce. Žalovaný v napadeném rozhodnutí pouze vybírá jednotlivé důkazy nebo dokonce jejich jednotlivé části tak, aby založily vinu žalobce. Tímto mohlo dojít k porušení zásady presumpce nevin.
11. Žalovaný ve vyjádření k žalobě konstatoval, že setrvává na svém závěru, že žalobce spáchal přestupek dle § 140 odst. 1 písm. g) zákona o zaměstnanosti. Skutkový stav byl zjištěn dostatečně, spáchání přestupku žalobcem bylo v daném případě prokázáno, přičemž rozhodnutí oblastního inspektorátu i napadené rozhodnutí jsou správná a v souladu se zákonem. Jelikož žalobní námitky jsou obsahově obdobné jako odvolací námitky proti rozhodnutí oblastního inspektorátu a jelikož je žalovaný přesvědčen, že se v rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí námitkami žalobce řádně a přezkoumatelným způsobem zabýval, odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, potažmo rozhodnutí oblastního inspektorátu. Vyzdvihl, že orgány inspekce práce zkoumají primárně skutečný charakter vztahů, nikoli formální vymezení těchto vztahů, jejichž prostřednictvím má být skutečný stav zastřen. Pro náležité posouzení skutkového stavu vytýkaného protiprávního jednání je třeba vycházet ze všech relevantních skutečností, jež jsou způsobilé poskytnout informace o situaci na pracovišti ve vztahu k posuzovanému protiprávnímu jednání žalobce. V době kontroly působily na pracovišti kromě žalobce i další subjekty (jedním

z nich byla společnost Jobbees Outsourcing) a s těmito subjekty bylo také zahájeno kontrolní řízení. I když ve vyjádřeních pana M. M., pana R. B. a pana R. H. „*nefiguruje žalobce označen jako kontrolovaná osoba*“, nemají tyto jakkoli menší výpovědní hodnotu co do poskytnutí relevantních informací ke stavu na pracovišti. Skutečnost, že odpovědné osoby ve svých výpovědích nevěděly o působení žalobce na pracovišti, je naopak dalším z řady indikátorů k tomu, že se žalobce dopustil zastřené zprostředkování zaměstnávání, když ani hlavní osoby odpovědné za řízení pracoviště nebyly schopny identifikovat žalobce jako subjekt, který působí na pracovišti a jehož pracovníci nebyli nikterak odlišitelní činností, jejím výsledkem, vizuálně ani jiným způsobem od kmenových pracovníků společnosti PATRIA.

12. K žalobcem nadnesenému rozporu mezi vyjádřeními pana R. H. žalovaný sdělil, že správní orgán I. stupně se náležitě zabýval oběma předmětnými vyjádřeními. Žalovaný v těchto vyjádřeních nespatřuje rozpory, je však zřejmé, že zatímco v prvním vyjádření pan R. H. popisuje roli pana M. M. co do organizace, kontroly a dohledu nad pracovníky na pracovišti, v jeho druhotném vyjádření po časovém odstupu toto chybí. Správní orgán I. stupně však hodnotil všechny relevantní informace ke zjištění skutkového stavu, čehož bylo dle žalovaného přezkoumatelně dosaženo.
13. K návrhu výsledku pana M. M. žalovaný uvedl, že se v napadeném rozhodnutí vypořádal s důkazními návrhy, jakož i s použitelností shromážděných podkladů rozhodnutí. Provedení výsledku navrhovaného svědka nelze než opakovaně označit za nadbytečné, jelikož rozhodnutí oblastního inspektorátu i napadené rozhodnutí poskytují ucelený řetězec důkazů s logickou návazností. Žalovaný dále odkázal, pokud jde o odmítnutí provedení výsledku svědka, na strany 13 a 15 rozhodnutí oblastního inspektorátu, s nímž se ztotožňuje.
14. K úvahám žalobce ohledně skutkového stavu žalovaný uzavřel, že poskytnutí součinnosti od povinných osob bylo náležitě zaznamenáno a k nim přihlédnuto, kdy se správní orgán I. stupně zabýval hodnocením důkazního materiálu jako celku.
15. Při ústním jednání před soudem, které se konalo dne 11. 1. 2024, právní zástupkyně žalobce setrvala na podané žalobě a v podrobnostech odkázala na argumentaci v ní obsaženou. Shrнула, že důkazy provedené ve správním řízení neskýtají dostatečný podklad pro vydání napadeného rozhodnutí, nedostatky v provedených důkazech nebyly odstraněny a jednání, které je žalobci vytýkáno, nebylo prokázáno. Žalovaný při jednání s odkazem na vyjádření k žalobě rovněž nezměnil své procesní stanovisko s tím, že vše podstatné bylo vysloveno v napadeném rozhodnutí a v rozhodnutí oblastního inspektorátu.
16. Při rozhodování o žalobě soud vycházel zejména z následující právní úpravy:
17. Podle § 140 odst. 1 písm. g) zákona o zaměstnanosti ve znění účinném do 1. 8. 2021 *se právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba dopustí přestupku tím, že zastřeně zprostředkovává zaměstnání podle § 5 písm. g).*

18. Podle § 5 písm. g) zákona o zaměstnanosti ve znění účinném do 31. 1. 2022 *pro účely tohoto zákona se rozumí zastřeným zprostředkováním zaměstnání činnost právnické osoby nebo fyzické osoby, spočívající v pronájmu pracovní síly jiné právnické osobě nebo fyzické osobě, aniž by byly dodrženy podmínky pro zprostředkování zaměstnání podle § 14 odst. 1 písm. b).*
19. Podle § 14 odst. 1 písm. b) zákona o zaměstnanosti ve znění účinném do 31. 3. 2022 *zprostředkováním zaměstnání se rozumí zaměstnávání fyzických osob za účelem výkonu jejich práce pro uživatele, kterým se rozumí jiná právnická nebo fyzická osoba, která práci přiděluje a dohlíží na její provedení.*
20. Po provedeném řízení soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
21. Předtím, než soud přistoupí k vypořádání žalobních námitek, považuje za potřebné připomenout, že řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu je ovládáno dispoziční zásadou, ze které plyne, že je to zásadně jen žalobce, kdo určuje kvantitativně i kvalitativně rozsah soudního přezkumu. Na straně jedné tedy platí, že žalobní bod by měl být žalobcem formulován dostatečně konkrétně tak, aby jej správní soud mohl konfrontovat s odůvodněním napadeného rozhodnutí či postupem správních orgánů v dané věci, na straně druhé není správní soud jakkoli oprávněn za žalobce domýšlet jeho žalobní argumentaci a doplňovat mezery v žalobních tvrzeních. Soudní přezkum rozhodnutí správního orgánu není koncipován jako generální posouzení správnosti a zákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí, a proto soud není povinen ani oprávněn za žalobce dohledávat vady rozhodnutí či jemu předcházejícího správního řízení a hodnotit případné nedostatky rozhodnutí nebo postupu správních orgánů mimo rámec žalobních námitek. Jak uvedl rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, čím je žalobní bod či kasační námitka obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto namístě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Je tedy plně na odpovědnosti žalobce, aby předložil soudu v podrobnosti všechny údaje (z hlediska procesního jde o tvrzení), které by umožnily soudu zhodnotit zákonnost napadeného rozhodnutí. Jak bude uvedeno níže, žalobce své námitky blíže nerozvedl a nevysvětlil relevantnost svých úvah ve vztahu k v zásadě toliko obecně namítaným nezákonnostem.
22. V prvním žalobním bodě žalobce namítl nedostatky provedených důkazů. Tyto spatřuje v tom, že kontrolní orgán nepoložil dotazovaným osobám otázky, které by směřovaly na žalobce jako kontrolovanou osobu. Soudu však není zřejmé, jaký konkrétní význam by položení uvedených otázek mělo mít, resp. žalobce v žalobě nevyložil, z čeho usuzuje, že vyjádření osob pana M. M. či pana R. B. bylo nepravdivé či neúplné. Tyto osoby se vyjádřily ke způsobu organizace a přidělování práce pracovníkům působícím na pracovišti (tj. na vinicích) společnosti PATRIA. Shodně uvedly, že všem pracovníkům práci přiděluje a její provádění kontroluje pan M. M. Na tomto místě soud souhlasí se závěrem správních orgánů, že není rozhodující, že pan M. M. a pan R. B. nevěděli, že kromě pracovníků společnosti PATRIA a pracovníků společnosti Jobbees Outsourcing jsou na vinici též pracovníci žalobce, jelikož podstatné je to, že pan M. M. se všemi pracovníky přítomnými na pracovišti nakládal jako s pracovníky danými jemu k dispozici pro to, aby jim z pozice zástupce společnosti PATRIA zadával práci, kterou tato společnost potřebovala ve svých

vinicích odvést. Žalobce v této souvislosti neobjasnil, jak by případná vědomost pana M. M. či pana R. B. o přítomnosti pracovníků žalobce na vinicích společnosti PATRIA měla změnit náhled na rozhodné skutkové okolnosti případu a jejich právní vyhodnocení. K tomu je třeba dodat, že sám jednatel žalobce při poskytnutí součinnosti kontrolnímu orgánu uvedl, že organizace práce jeho pracovníků byla koordinována s panem R. H., tj. zaměstnancem společnosti Jobbees Outsourcing, nikoli tedy se zaměstnanci, resp. jednatelem společnosti PATRIA. Soudu tak není jasné, jakou odpověď žalobce očekává, pokud by panu M. M. a panu R. B. byla položena výše uvedená otázka týkající se působení žalobce coby subdodavatele společnosti Jobbees Outsourcing. Na straně jedné žalobce argumentuje tím, že se společností Jobbees Outsourcing jako hlavním zhotovitelem díla uzavřel smlouvu o dílo, a byl tedy smluvně zavázán této společnosti, na straně druhé se dovolává toho, že zaměstnanci společnosti PATRIA měli mít jakousi vědomost o působení jeho pracovníků na vinicích společnosti PATRIA, přestože mělo jít o subdodávku pro společnost Jobbees Outsourcing. I pokud by však pan M. M. a pan R. B. věděli o zaměstnancích žalobce, případně by měli informace o (údajném) subdodavatelském charakteru spolupráce žalobce se společností Jobbees Outsourcing, nemohla by taková skutečnost nic změnit na faktických skutkových zjištěních popsanych výše. Soud se přitom ztotožňuje se závěrem správního orgánu I. stupně, jenž byl následně aprobován žalovaným, že kontrolním šetřením a dokazováním během řízení s žalobcem bylo prokázáno, že žalobce přidělil své pracovníky společnosti PATRIA, přičemž tito pracovníci vykonávali na pracovišti společnosti PATRIA v pozici přidělených pracovníků práci pro uvedenou společnost a nikoli dílo pro společnost Jobbees Outsourcing. Stran právní kvalifikace jednání žalobce jako zastřeného zprostředkování zaměstnání soud pro stručnost odkazuje jak na odůvodnění rozhodnutí oblastního inspektorátu, a to zejména na stranu 21, tak i na odůvodnění napadeného rozhodnutí, zejména na stranu 6. Pouze pro úplnost a nad rámec nutného vypořádání žalobní argumentace soud doplňuje, že působení supervizora a předáka žalobce na pracovišti společnosti PATRIA nikterak nemění výše uvedený skutkový závěr, že práce vykonávaná zaměstnanci žalobce byla primárně organizována prostřednictvím pokynů pana M. M., které byly pouze tlumočeny osobám, jež žalobce určil k dohledu nad svými pracovníky. Jak uvedl správní orgán I. stupně, příkazy, které pracovníkům žalobce předávali jiní určené zaměstnanci žalobce, byly jen duplicitní k příkazům, které k práci na vinicích vydával pan M. M.

23. Lze tak uzavřít, že námitka nedostatku provedených důkazů uplatněná pod prvním žalobním bodem je nedůvodná.
24. Ve druhém námitkovém okruhu žalobce namítal, že správní orgány nehodnotily výpověď pana R. H., který byl vyslechnut dne 27. 1. 2022 jako svědek, resp. že se nevypořádaly se zjevnými rozdíly mezi vyjádřením pana R. H. zaznamenaným v protokolu o kontrole a jeho svědeckou výpovědí. Soud znovu připomíná, že kvantitativní i kvalitativní rozsah soudního přezkumu je závislý na kvalitě a míře specifikace žalobních námitek. Žalobce v tomto ohledu ustrnul na obecné proklamaci, že svědek ve výpovědi popsal fungování a koordinaci se žalobcem, neuvedl však, jaká konkrétní část výpovědi má být podstatná a zároveň v rozporu s předchozím vyjádřením pana R. H. K tomu lze pouze v obecné rovině poznamenat, že obsah vyjádření i svědecké výpovědi pana R. H. je v odůvodnění rozhodnutí oblastního inspektorátu zachycen, a to na stranách 5 a 6 a 11 a 12. Pokud měl žalobce za to, že správní orgány opomenuly hodnotit nějakou část provedeného důkazu,

bylo v jeho zájmu, aby přesně popsal, o jakou část důkazu se jedná a zároveň vyložil svou úvahu o významu této opominuté části výpovědi pro posouzení kvalifikace předmětného jednání žalobce, resp. jeho odpovědnosti za přestupek podle § 140 odst. 1 písm. g) zákona o zaměstnanosti. Soud již výše zdůraznil, že nemůže za žalobce dotvářet jeho žalobní argumentaci a bez náležité specifikované žalobní námitky nemá povinnost (ani oprávnění) pátrat po případných nedostacích napadeného rozhodnutí a tyto hodnotit v intencích zásadního pochybení, jež by se mělo promítnout do závěru o nesprávnosti (nezákonnosti) napadeného rozhodnutí. Žalobní námitka označená jako rozpor v provedených důkazech je tedy rovněž nedůvodná.

25. Soud nevešel ani na námitku, v níž žalobce poukazoval na dílčí obsahovou shodu v protokolech, tj. shodu mezi protokolem o kontrole a protokolem Jobbees. Pro účely posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí či postupu správních orgánů je stěžejní, jaké konkrétní důkazy, resp. jejich podstatný obsah, byly podkladem pro napadené rozhodnutí, resp. rozhodnutí oblastního inspektorátu. Oba správní orgány vycházely mimo jiné z toho, že jak pan M. M., tak i pan R. B. o přítomnosti pracovníků žalobce na pracovišti nevěděli, resp. si takové skutečnosti nebyli vědomi. Zároveň však správní orgány této skutečnosti, jak je vyloženo výše, nepřikládaly zásadní význam. Případná totožnost obou protokolů v žalobcem označené části tak nemá jakýkoli vliv na hodnocení relevantních skutkových okolností a na právní závěry, které správní orgány ve věci učinily. Doslovně shodná vyjádření dotazovaných osob (tj. pana M. M., pana R. B. a pana R. H.) uvedená v obou protokolech sama o sobě neindikují nedůvěryhodnost či dokonce lživost těchto vyjádření, ostatně ani žalobce kromě obecného poukazu na stejný způsob, jakým měly dotazované osoby odpovídat na položené otázky, nerozvedl, jaké dopady by tato skutečnost měla mít na celkové hodnocení skutkového stavu věci. Nutno zároveň připomenout, že uvedené osoby poskytly kontrolnímu orgánu součinnost ve stejný den jak ve vztahu ke společnosti Jobbees Outsourcing, tak i ve vztahu ke společnosti žalobce, neboli je pravděpodobné, že pro účely kontroly vycházel kontrolní orgán ze součinnosti těchto osob pro oba kontrolované subjekty bez rozdílu. Z výše uvedených důvodů soud shledal nadbytečným provedení žalobcem navrženého důkazu protokolem Jobbees.
26. Co se týče neprovedení důkazu výsledkem pana M. M., soud odkazuje na odůvodnění rozhodnutí oblastního inspektorátu na straně 15, kde se správní orgán I. stupně vypořádal s tímto důkazním návrhem. Soudu nezbyvá než zopakovat, že žalobce neobjasnil, proč by pan M. M. měl být zvláště dotazován na působení žalobce, resp. jeho zaměstnanců na pracovišti společnosti PATRIA, jestliže organizace a kontrola všech dělníků pracujících na vinici (včetně zaměstnanců žalobce) probíhala jednotně pod dohledem pana M. M.
27. Konečně soud nepřisvědčil ani námitce, že veškeré provedené důkazy byly vyhodnocovány s cílem, aby vyzněly v neprospěch žalobce. Žalobce nespecifikoval, jaké důkazy či jejich části měly správní orgány účelově vybírat pro závěr o přestupkové odpovědnosti žalobce. Jelikož uvedená žalobní námitka postrádá nezbytný konkrétní rozměr, soud pouze v obecné rovině konstatuje, že obě správní rozhodnutí nevykazují jakýkoli projev svévole a neobjektivního přístupu správních orgánů při hodnocení důkazů a činění skutkových a právních závěrů.
28. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

29. Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 11. ledna 2024

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu